

SALHUS MENIGHETSBLAD

NR. 2 - 2021 - 38. ÅRG.

FOR HORDVIK, SALHUS, MJØLKERÅEN OG MORVIK

Velkommen til oss!

Salhus kyrkje har eit allsidig program framover for både barn, unge og vaksne. (Foto: Nerijus Vaitke). Side 3, 19 og 20.

Tårnagenter på symboljakt

Side 3

Kyrkja treng deg!

Side 5-7

Bli fast giver!

Side 20

Menighetens nettsider:
 kirken.no/nb-NO/fellesrad/Bergen/menigheter/
 Salhus-menighet
facebook.com/salhusmenighet
E-postadresse:
 salhus.menighet.bergen@kirken.no
Tlf Salhus menighet: 55 36 22 40
Bestilling av dåp, vielser og gravferd,
Telefon: 55593210.
Kontortid: tirsdag, onsdag og torsdag
fra kl 9.00 til 13.00.

Kontaktinformasjon:

Sogneprest
 Hanne Zimmermann-Ølberg
 Epost: ho969@kirken.no

Kapellan
 Thor Haavik
 Epost: th656@kirken.no

Vikarprest
 Jan Kåre Jakobsen
 Epost: jj656@kirken.no

Menighetspedagog
 Elise Lindtner Sæle
 Epost: es232@kirken.no

Administrasjonsleder
 Kristi Elin Aadland
 Tlf.: 55 36 22 40
 Epost: ka365@kirken.no

Menighetsrådsleder:
 Per Vidar Halsnes
 Epost: Per-Vidar.Halsnes@bkk.no

Kantor
 Magnar Børnes
 Epost: mb862@kirken.no

Kirketjener
 Joana Vaitke
 Epost: jv694@kirken.no

Diakonarbeider:
 Helen Toppe
 epost: ht263@kirken.no

Ungdomsarbeider
 Christian Dossou Nonvide
 Epost: co744@kirken.no

Bladets adresse:

Salhus menighetskontor - Vikavn, 14, 5107 Salhus
 Felleskonto for bladet: 1602.56.64926 -
 Merk giroen «Menighetsblad»

Opplag: 3500. Kommer ut ca. 5 ganger pr. år.

Redaksjon: Ansvarleg redaktør: Magne Fonn Hafskor
 - mobil 92294877 • Lokalredaktør Helen Toppe
 - epost: ht263@kirken.no
 Annonseansvarlig: Torill Hatlebrekke Husebø
 - mobil 99550787/ epost: thh@bkkfiber.no

Design og trykk: MOLVIK GRAFISK AS

Neste utgåve av Salhus Menighetsblad kjem ut
 torsdag 3. juni. Frist for levering av lokalstoff er fredag
 14. mai. Redaksjonen blir avslutta fredag 21. mai.

DEN NORSKE KIRKE
 Salhus menighet

Andakt

Når alt håp er ute

Det var om kvelden same dagen, den første dagen i veka.
 Læresveinane var samla og hadde stengt dørene, for dei var redde
 jødane. Då kom Jesus; han stod midt imellom dei og sa: «Fred vere
 med dykk!» (Joh 20, 19)

TEKST OG FOTO: MAGNAR BØRNES

LIVETS SOL OG GLEDE: «Jesus, livets sol og glede, her i brød og vin til stede, av din
 helhets fylde gi oss! Fra vårt eget mørke fri oss!» står det i salmen «Jesus, livets sol og
 glede» (Norsk Salmebok nr. 604. Tekst: Svein Ellingsen, etter Johann Franck / Melodi:
 Johann Crüger).

Han hadde svikta sin beste venn. Og no var vennen død, uten at dei hadde fått
 snakka sammen og gjort opp. Korleis kunne han leve vidare med den smerten?
 Kven snakkar eg om? Han heitte Peter, og han var BFF med Jesus. BFF betyr
 «best friends forever», det har eg lært av mine tre døtre.

Jesus var godt likt av mange, men ikkje av alle. I det siste var det fleire og fleire
 som hadde blitt sinte på Jesus. Særleg blant prestane og dei høgt utdanna i
 landet. Men Peter hadde lova at han skulle vere BFF, om han så måtte gå i døden
 for Jesus. Det var ein skikkeleg venn det. Problemet var berre at det gjekk litt
 dårleg med den planen.

Jesus vart arrestert, torturert og stilt for retten. Peter vart redd for at det same
 skulle skje med han, sidan folk hadde sett han saman med Jesus. Peter trakk seg
 unna. I staden for å forsvare Jesus, og vere der for han, heldt han seg på avstand.
 «Var ikkje du kompis med Jesus?» var det ein som spurde. «Eg kjenner ikkje
 den mannen» svara Peter.

Jesus døydde, spikra til eit trekors. Peter stod på lang avstand og såg på. Knust
 av sitt eige svik, og full av sorg over vennen som var død. Alt håp var ute. Det er
 då Jesus dukkar opp. Når alt håp er ute.

Vennene til Jesus var samla bak låste dører, dei var redde for å bli tatt, slik som
 Jesus. Redde for å dø. Plutseleg står Jesus midt mellom dei: «Fred vere med
 dykk», seier han. Peter fekk møte Jesus, bedt om unnskyldning, starta på nytt.
 Jesus ville fortsatt vere venn. For ein dag!

Jesus kjem til oss også når alt håp er ute. Når vi har rota det til. Når alt ser mørkt ut.
 Mange tenkjer at Jesus er for dei som får det til. Det er feil. Han er for oss som rotar
 det til, igjen og igjen.

God påske!

Ta barna med på påskevandring!

TEKST ELISE SÆLE / FOTO: HILDEGUNN AASE

I fjor påske fikk vi ikke være i kirken, alt var koronastengt. Vi laget derfor påskevandring for hele familien i området rundt kirken, åpen for alle som ville. Der fikk de utfordringer og kjekke opplevelser rundt kirken og på kirkegården og i tillegg noe de kunne gjøre når de kom hjem.

En av oppgavene var å lage et kors til vår egen korsutstilling av materialer man kunne finne i naturen. Den stod til glede for mange på haugen utenfor kirken i hele påsketiden. Vi hadde poster med spørsmål og poster med noe man kunne gjøre når man kom hjem – som å bygge påskedagene i Lego-klosser eller male egg og ha eggtrille-konkurranse. Premien, et stort påskeegg, ble trukket etter påske.

Det ble mange gode tilbakemeldinger fra folk som hadde kost seg. Så viser det seg at vi antagelig har korona-restriksjoner denne påsken også. Vi inviterer derfor til påskevandring ved kirken også i år. Kanskje blir det en tradisjon?

I år har vi fått med oss eksperthjelp i planleggingen, nemlig en fra gruppen som vant i fjor. Så gled dere til å komme på påskevandring ved Salhus kirke i påskeuken. Alt vil være klart til palmehelgen. Informasjon finner dere på Salhus menighet sin hjemmeside og facebookside. Lykke til!

På oppdagelsesferd i kirken

I februar fikk vi 22 kjekke tårnagenter på besøk i Salhus kirke.

TEKST: ELISE SÆLE

Du lurer kanskje på hva en tårnagent er? Om du er 8 eller 9 år er du invitert til kirken for å løse agentoppdrag og gå på symboljakt. Du får utforske alle rommene i kirken og lete etter skatter. Til og med helt opp i kirketårnet der klokken henger!

Denne gangen hadde vi laget et smittevern-sikkert opplegg. Vi hadde delt agentene i fem grupper der alle kom fra samme skole. Alle hadde med en voksen som passet på og hjalp dem med å løse tårnagentoppdragene. Det var aldri mer enn fem agenter i kirken samtidig.

Agentklokken vår satte dem i gang. På forhånd hadde alle fått agentavis og oppdragskort der oppdragene stod. Så var det bare å sette i gang. Etter en time ringte agentklokken igjen og da kom en ny gruppe.

Når en gruppe var ferdig i kirken, fikk de agentbevis og agentbøff i premie før de kunne kose seg med is, brus og kaffe til de voksne. Takk til alle tårnagenter som var med og alle agentlederne!

På sidelinjen

Jeg var 18 år gammel og halvveis i det siste året på videregående da jeg ble syk med sykdommen ME.

TEKST: HANNE H SØFTELAND • FOTO: MAGNAR BØRNES

ME er en sykdom uten kjent årsak som rammer i ulik grad. For meg gjør det, kort fortalt, at jeg er syk og dårlig hele tiden. Jeg er stort sett helt husbunden og tåler lite av enhver fysisk og mental anstrengelse. Det finnes enda ingen behandling, men noen opplever å bli bedre eller friske med tiden.

Før det strevde jeg med å finne ut hva jeg ville gjøre etter skoleslutt. Hva ville jeg studere, hva ville jeg gjøre med livet? Det lå et hav av muligheter foran meg og det var vanskelig å velge. Plutselig endret alt seg. Jeg måtte slutte på skolen, og det åpne havet tørket opp og ble til et svart hull i stedet. Til et stort ingenting. Mens mitt liv stoppet opp, gikk verden videre. Nå var jeg ikke lenger ute «på banen» – jeg satt på sidelinjen.

Jeg oppdaget at herfra så verden annerledes ut. Fra sidelinjen får man bedre oversikt enn man har løpende rundt på banen. Man ser ting fra et annet perspektiv. Da jeg måtte ta et steg tilbake og observere verden heller enn å delta i den, ble det en god mulighet for refleksjon og ettertanke. For hva er det egentlig som betyr noe i livet, og hva er det som *ikke* er viktig? Og ikke minst, hvem er jeg oppi alt dette, og hvem vil jeg være?

Jeg fikk også kjenne på hvor skjørt livet er, og at fæle ting også kan ramme *meg*. Jeg mistet kontrollen over livet – eller retttere sagt, oppdaget at jeg aldri hadde kontroll i utgangspunktet. For den harde sannheten er at vi ikke kan kontrollere livet, verdens tilstand, hva andre gjør eller om noe vil ramme oss eller dem man er glad i. Det eneste vi kan kontrollere er oss selv og hvordan vi reagerer på det som skjer.

Fremfor å bekymre meg for det som ligger foran og er utenfor min kontroll, prøver jeg heller å gå for alternativet: Å være til stede i nåtiden. Jeg kan leve livet akkurat som det er nå, og gjøre det beste ut av det. Det er lettere sagt enn gjort selvsagt, men jeg prøver så godt jeg kan. Nå finner jeg mye glede i små ting i hverdagen, og jeg koser meg masse med det lille jeg faktisk kan gjøre. Samtidig har jeg gode mennesker rundt meg, og jeg vet bedre hvem jeg vil være og hva jeg vil ta med meg videre i livet - da ser fremtiden litt lysere ut uansett hva den måtte bringe.

Etter hvert har det vokst frem en sterk følelse av takknemlighet i meg. For nå ser jeg mer tydelig hvor mye jeg faktisk har å være takknemlig for. Misforstå meg rett: Jeg er ikke takknemlig for å ha blitt syk. Det er ordentlig tøft å stå i hver dag, og det er en stor sorg å miste så mye. Men jeg *er* takknemlig for at i all usikkerheten så er Gud mitt faste holdepunkt som er med meg gjennom alt – og for at vi mennesker er skapt til å kunne kjenne glede også når livet er vanskelig.

Jeg er nå på mitt tredje år som syk. Kanskje blir jeg frisk snart. Kanskje ikke. Når uvissheten blir overveldende, er det godt å huske på det Jesus har sagt: «La ikke hjertet bli grepet av angst. Tro på Gud og tro på meg!» (Joh. 14,1)

Det er det viktigste. Så får jeg ta livet som det kommer. Faktisk ser det svarte hullet som var fremtiden mer ut som et blankt lerret nå.

FRYKTER FOR FRIVILLIGHETENS FREMTID:
– Det frivillige menighetsarbeidet er berikende for mitt liv. Jeg blir utfordret og føler at jeg har en plass her, og jeg blir kjent med mennesker i alle aldre og livssituasjoner, sier Kristin Haukaas, som er nestleder i Arna sokneråd. Til daglig er hun styrer i Slettebakken menighetsbarnehage. (Foto: Magne Fonn Hafskor)

Nedbemanning rammer kirkens grunnfjell

Ved å ta bort stillingen som lokal frivillighetskoordinator blir arbeidet i forhold til de frivillige i menigheten utfordrende og annerledes. Dette arbeidet er avhengig av lokalkunnskap og trygge og gode relasjoner innad i menigheten. En må jo vite noe om hvem en kan spørre om hva.

TEKST: KRISTIN HAUKAAS
FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Å drive menighet med alle de aktiviteter og arbeidsoppgaver som skjer i løpet av en uke er mye arbeid. De fleste kirker tilbyr et bredt spekter av aktiviteter for mennesker fra baby-stadiet til pensjonsalder – og for alle aldersgruppene i mellom.

Hver dag er det mange både synlige og usynlige arbeidsoppgaver som skal utføres. En stab med ansatte fagpersoner er nødvendig for å sørge for at arbeidet utføres innen rammer av faglighet og formelle krav.

TETT SAMARBEID

Frivillige medarbeidere som er engasjert og som brenner for arbeidet er en forutsetning for å kunne gjennomføre aktivitetene på en god måte. Staben i kirken skal sørge for at det blir både kjekt og meningsfullt å være frivillig. Med personlig kontakt og oppfølging, tilpassing av oppgaver og nødvendig opplæring etableres gode relasjoner og samarbeid mellom ansatte og frivillige.

Når kirken feirer gudstjenester, inviterer til kulturarrangementer, drar på menighetsturer og har ulike feiringer og markeringer gjennom året, så er det mange mennesker i virksomhet. Tidvis tar jeg meg i å spørre meg selv om hvem av disse som er frivillige medarbeidere og hvem som får lønnskompensasjon for arbeidet?

I kirken kan linjene mellom disse gruppene være litt usynlige. De fleste forstår at prest og kantor er på jobb, men det er ikke like lett å skille mellom medliturg (som leser bønn og tekster), kirkevert (som ønsker velkommen), dåpsvert (som ivaretar dåpsfamilien), visualisøren (som dekorerer), tekniker, søndagsskolepedagog og kirketjener. Hvem av disse er på jobb og hvem deltar som frivillig? Dette kan variere i de forskjellige menighetene, ut fra hvilke personalressurser og frivillighetsressurser menighetene har tilgjengelig.

SKAPER FELLESSKAP OG TILHØRIGHET

De frivillige er verdifulle for kirken og for arbeidet som blir gjort i menighetene, og de bidrar med små og store oppgaver. Noen bidrar under gudstjenester, andre i arbeidet med kor, kirkemusikk og kultur. Noen har sin plass med konfirmanter og trosopplæring, andre er med i forskjellige grupper og

utvalg. Noen er aktive flere ganger i uken, andre noen ganger i året. I de ulike menighetene er det mange arenaer der det trengs en hjelpende hånd.

En menighet kan selvsagt *velge* å ha mindre aktivitet, noe som vil kreve færre menneskelige ressurser. Det er ikke ønskelig! Vi ønsker levende menigheter der det vrirler av små og store som kommer sammen for gode opplevelser og for å lære om Jesus.

*En menighet kan selvsagt **velge** å ha mindre aktivitet, noe som vil kreve færre menneskelige ressurser. Det er ikke ønskelig!*

Det er ikke bare kirken som organisasjon som drar nytte av frivillig innsats. Hver enkelt medarbeider har utbytte på sin måte. Noen i form av å komme seg ut og møte andre mennesker, andre lærer noe nytt og får utfordre seg selv.

Å gjøre ting man liker sammen med mennesker man trives med er belønning for innsatsen. Frivillighet bidrar til fellesskapsfølelse og tilhørighet. Alle har behov for å bli sett, hørt, inkludert og akseptert som den de er, og å bli bekreftet som unike individer i fellesskapet.

MANGE VIKTIGE OPPGAVER

I kirken får hver og en bruke seg selv ut fra hvilke nådegaver en har fått. Om talentet ditt er å se enkeltmennesket, så er det en viktig oppgave å stå i døren og hilse velkommen til gudstjeneste.

Kanskje du er god til å strikke og kan bidra med varme masker til barn som trenger varme klær? Eller sitter du på byens beste oppskrift på skoleboller som kan spre glede på kirkekaffen? Tenk stort eller lite, alle bidrag gjør oss som trossamfunn rikere! I frivillig arbeid kan alle bidra med noe, og hver og en betyr mye for helheten.

For barn og unge kan oppgaver og frivillig arbeid i menigheten gi gode erfaringer som kan nyttes senere i livet. Erfaring med å være i samspill med mennesker i forskjellige livsfaser er verdifullt. I kirken kan de bli kjent med seg selv og egne ressurser i trygge rammer. I tillegg får de med seg en attest for jobben de har gjort, og denne kan være en viktig billett videre til andre utfordringer.

LANG TRADISJON MED FRIVILLIGE

Begrepet «frivillighet» er relativt nytt, men i kirken er det lang tradisjon for å bidra i det kirkelige arbeidet uten lønnskompensasjon. I dag er det ca. 100.000 frivillige i Den norske kirke, og kirken er dermed en av de store frivillighetsaktørene i samfunnet vårt.

Fire frivillige

Vi har spurt noen av de frivillige i Arna menighet om hvorfor de engasjerer seg og hva de får ut av det frivillige arbeidet. Her er svarene:

Bjarte Abildgaard: Det er godt samhold og folk bryr seg om deg. Vi jobber mot et felles mål. Jeg får overskudd av arbeidet og blir engasjert og nysgjerrig.

Steffen Mjelde: Du får anledning til å bli kjent med mennesker på en annen måte. For meg handler det mye om tilhørighet.

Kari Secher: Jeg er frivillig fordi jeg ønsker at Arna menighet skal være et sted der folk i bygden vår kan føle seg hjemme. Jeg møter også mange hyggelige mennesker som jeg kan dele troen min med. Jeg håper at vi som frivillige kan bety noe for andre som er nysgjerrige på den kristne tro.

Hans Martin Svarstad: I menighetsarbeidet får jeg anledning til å gi av meg selv. Jeg opplever glede og godt samvær med andre mennesker.

FRIVILLIGE HENDER I ARNA MENIGHET: Fra venstre: Bjarte Abildgaard, Steffen Mjelde, Kari Secher og Hans Martin Svarstad. (Mobilfoto: Kristin Haukaas)

BERGENSKIRKEN MÅ NEDBEMANNE: Bergen kirkelige fellestråd må kutte kostnadene, og har derfor valgt å fjerne ti årsverk i menighetene i Bjørgvin. Da er det frivillighetskoordinatorer (og i noen tilfeller kirketjener) som må gå. (Faksimile fra sak i Vårt Land 20. januar).

Kirkerådet har vedtatt at frivillighet er et av fem fokusområder i 2021. I dette kan en lese at frivilligheten er viktig for kirken, og at kirken ønsker å styrke dette feltet. Det snakkes om rekruttering og kompetanseheving, og det utvikles strategier for å fremme engasjement.

Mange menigheter i Bjørgvin bispedømme har i en årrekke hatt frivillighetskoordinator som en fast stilling. Koordinatoren har fungert på ulike måter innad i ulike menigheter, avhengig av hvilke behov menigheten har. En av frivillighetskoordinatorens viktigste arbeidsoppgaver har vært å ha overblikk over det frivillige arbeidet – og med det sikre nok og riktige ressurser i forskjellige situasjoner. Dette er et viktig og samtidig krevende arbeid. Da oppleves det paradoksalt at nedbemanningen i kirken denne våren nettopp rammer frivillighet.

KUTTER TI ÅRSVERK

Det er utfordrende økonomiske tider for kirken, og BKF (Bergen kirkelige fellestråd) må kutte kostnader for å tilnærme seg en sunn bunnlinje. Lønnskostnader er en stor utgiftspost, og det er ikke mange andre steder å spare inn. Derfor har BKF valgt å kutte ti årsverk i menighetene i Bjørgvin, og det er frivillighetskoordinatorer (og i noen tilfeller kirketjener) som må gå. I noen menigheter rammer nedbemanningen også administrasjonsleder.

Hver menighet (sokneråd/menighetsråd og stab) har fått anledning til å uttale seg om prosessen. Kirkevergen har presentert et forslag om fire årsverk sentralt for å jobbe med

Fakta

Frivillighet som salderingspost

- I slutten av januar ble det klart at Bergen kirkelige fellestråd må nedbemanne med ti årsverk. Denne nedbemanningen rammer mest på frivillig sektor.
- «Det er beklagelig at frivillighetsatsingen blir salderingspost» sa Geir Møller i et intervju med Vårt Land 20. januar. Han er frivillighetskoordinator i Loddefjord menighet, og tillitsvalgt for 30 kirkeansatte i fagforbundet Delta.
- I samme intervju uttalte domprost Gudmund Waaler at nedbemanningen er «ugreit for de som mister jobben, og for frivillighetsarbeidet, som nå må overføres til andre ansatte. Vi kan ikke leve uten frivillighet, det er ryggraden i kirkelig arbeid».
- Nedbemanningen står i grell kontrast til Kirkemøtets vedtak fra 2019, der de ba Kirkerådet «vurdere hvordan frivilligheten kan styrkes».
- Kirkerådets høringsnotat om frivillighet (datert 9. juni 2020) sier blant annet at det – for å bevare en levende folkekirke med stor oppslutning og aktivitet også i fremtiden – er «avgjørende å opprettholde og styrke det sterke frivillige engasjementet».
- I høringsnotatets forslag til vedtak står det blant annet at kirken vil «tilrettelegge for at ressurser og engasjement tas i bruk hos alle som vil bidra», samt «øke fokus og kompetanse på frivillighet og frivillighetsledelse».

frivillighet – og at dette skal være ressurser for alle menigheter i Bjørgvin. Dette har de fleste menighetene stilt seg negative til, da det er vanskelig å se hvordan man slik skal løse utfordringen med organisering av frivillighet lokalt.

Et annet forslag er å ha ett årsverk som frivillighetskoordinator i hvert av de fire bergensprostiene. Vedkommende skal da være en ressurs for alle prostiets ulike menigheter. Hvordan stillingene vil bli disponert og hvordan dette vil fungere i praksis er i skrivende stund uklart, så vi må rett og slett vente og se.

KIRKEN TRENGER DEG!

Omorganiseringen skal skje i løpet av våren 2021. Da må hver menighet se på hvordan dette påvirker dem og finne gode løsninger som ivaretar frivillige og ansatte.

Det som er helt sikkert er at det er behov for engasjement og deltakelse. Vi har god plass og ønsker mange flere frivillige hjertelig velkommen. Gjennom frivillig arbeid kan vi bruke oss selv på mange forskjellige måter, lære noe nytt, få nye venner og samtidig bidra til glede for andre.

Så om du sitter og lurer på om det *du* kan bidra med er aktuelt for menigheten, er svaret alltid ja! Det er en plass til – og bruk for – akkurat *deg!*

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

Tlf. 55 25 10 20

Åsane Senter • Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPEBLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

Skomaker vs bruk og kast

– Det er et utrydningstruet yrke, sier Shukri Helshani, den hyggelige skomakeren som holder til i et lite lokale i underetasjen på Åsane storsenter.

TEKST OG FOTO: HELEN TOPPE

TRANGERE TIDER FOR SKOMAKEREN: Shukri Helshani blir ved sin læst, selv om han opplever at stadig færre ønsker å reparere skoene sine. (Foto: Helen Toppe)

Shukri Helshani kom til Norge fra Kosovo for 32 år siden. Første halvdel av sitt norske liv tilbrakte han i oljeindustrien. Eller som «oljenomade», som han så treffende kaller det.

Etter hvert ble han temmelig lei av all reising hit og dit. Da var det svigerforeldrene hans som visste råd. De drev den gang skomakerverkstedet på Gullgruven, og visste at skomakeren på Åsane storsenter ville gi seg. Shukri fikk

derfor overta verkstedet, og startet opp der for 15 år siden.

HAR UTVIDET TILBUDET

Han opplever nå at det stadig blir mer vanskelig å leve av å reparere sko. Shukri har utvidet tilbudet, og tilbyr reparasjon av blant annet vesker, glidelåser som går opp og filing av hus- og bilnøkler. Og mye annet. Ta en tur til skomakeren og spør om det kan fikses før du velger å kaste. Det er slik han klarer å holde det gående.

Mens vi snakker, kommer dagens første kunde innom med en boblejakke. Glidelåsen holder ikke lenger; den åpner seg nedenfra. Praten går livlig mens skomakerens øvede hender raskt bytter selve låsen. Og vips! så er jakken god som ny. Kunden er fornøyd, Shukri er glad og journalisten har fått litt innsikt i et fascinerende yrke.

En ny kunde dukker opp. Ryktene sier at hos skomakeren kan en få tak i gamle bilnøkler som for lengst er ute av produksjon. Shukri leter i nederste skuff og finner akkurat den nøkkelen kunden trenger. Om lønnsomhet skulle måles i fornøyde kunder, hadde skomakeren vært millionær nå.

*Hvordan kan vi bruke forbrukermakten vår til å vinne tilbake reparasjonsyrker?
Hvordan kan myndighetene legge til rette for en levedyktig sirkulær økonomi?
Hvilket samfunn ønsker vi oss?*

FRYKTER FOR YRKET SITT

– Mange vet ikke at tilbudet finnes. Dessuten kan skoreparasjoner fort bli dyre, sier Shukri, og viser fram et par flotte Crispi fjellstøvler som har fått helt nye såler.

Reparasjonen koster like mye som et par nye fjellstøvler. Dette gamle paret blir nok aldri hentet. Det frustrerer skomakeren at det er slik. Men han – som alle andre – kan ikke gjøre arbeidet gratis.

Tidligere var vintermånedene, samt mai, de mest lønnsomme månedene. Men også denne trenden er på vei nedover, merker Shukri. Og da folk ikke tok på seg bunadsko til nasjonaldagen i fjor, ble heller ikke mai en god måned. Han frykter for yrket sitt. Et yrke han allerede som liten gutt fikk smake på.

Menighetsbladet ønsker å fokusere på miljøspørsmål og rettferdighetsstema. Rettferdighet for både mennesker og jorden vår. Bli med oss og la deg engasjere!

FORNØYD KUNDE: Shukri leter i nederste skuff og finner akkurat den bilnøkkelen kunden trenger. Om lønnsomhet skulle måles i fornøyde kunder, hadde skomakeren vært millionær nå. (Foto: Helen Toppe)

BILLIGERE Å KJØPE NYTT

Shukri smiler og forteller om da han fikk et par brukte Converse-sko. Han har alltid likt basketball, og et par Converse-sko stod høyt på ønskelista. Problemet var at sålene var ødelagte.

Faren hans, en travel mann med tre jobber, tok seg tid til en bytur med gutten sin. De lette til de fant de rette sålene. Vel hjemme lærte faren vesle Shukri hvordan han skulle sy på skosåler. Slikt blir en nevenyttig av. Og slik lærer en at ting kan repareres.

Intervjuet er over. Jeg går gjennom senteret, som er fylt til randen av nye og flotte ting, og tenker at noe er galt når det er billigere å kjøpe nytt enn å reparere gammelt.

Hva må til for å få oss til å snu? Hvordan kan vi bruke forbrukermakten vår til å vinne tilbake reparasjonsyrker? Hvordan kan myndighetene legge til rette for en levedyktig sirkulær økonomi? Hvilket samfunn ønsker vi oss? Lev ut ditt svar!

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl. 12-14.00
v/Lærerhøyskolen på Breistein, Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70 • www.thk.no

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

› Mandag og torsdag kl 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barnesanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

- › Løvegjengen (4-åringene)
- › Føreskolegruppe
- › Formingsaktiviteter
- › Leker og materiell
- › Lekerom og gymrom
- › Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

- › Felles samlingsstund
- › Karneval og julefest
- › Turdager/utflukter
- › Åpne familiedager
- › Internasjonal dag
- › Babymassasjekurs

Mer informasjon?

Se vår facebookside «Stjernen åpen barnehage», Instagram-konto stjernaapenbarnehage eller hjemmesiden til Åsane menighet. Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål?

Kontakt styrer Kate E. Bølstad på kb287@kirken.no eller 917 24 471. *Hjertelig velkommen!*

**LITTERÆR PODCAST OM
PÅSKENS FORTELLINGER:**
– Lesende og skrivende folk har ikke lenger Bibelen som en helt selvsagt referanseramme. Det er veldig synd, sier Grethe Fatima Syéd. (Foto: Magne Fonn Hafskor)

Podcast om påskens fortellinger

Før jul laget Grethe Fatima Syéd og Kjersti Sandvik adventskalender-podcasten «Det store i det små – en litterær vekkespodcast». Nå følger de opp med en podcast-serie knyttet til påskens fortellinger.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Kjersti og Grethe er begge forfattere med en rekke utgivelser bak seg (se faktaboks), og ble kjent med hverandre for noen år tilbake da begge ble valgt som regionkontakter i Bergen for Norsk faglitterær forfatter- og oversetterforening (NFFO). Da pandemien brøt løs i fjor, hadde de allerede pratet om å starte en podcast-serie om litteratur sammen.

– Vi var begge irritert over hvor fort bøker får en slik «best før»-dato, sier Grethe Fatima Syéd, som møter oss til en kopp kaffe på hver vår side av et to meter bredt bord.

– Det er en enorm utskifting. De bøkene som kommer tidlig på høsten blir passé etter jul. Det er en bruk og kast-mentalitet som er fortvilende å se på.

Å SE EN HIMMEL I EN VILLBLOMST

En annen ting de to er opptatt av, er hvor lite bevandret dagens unge er i eldre litteratur. Deres bidrag for å gjøre noe med dette ble da å lage en «vekkelsespodcast» for den gode litteraturen – og da gjerne den som enten er glemt eller ikke har kommet helt frem.

Tittelen på podcasten, «Det store i det små» tok de fra andre verset av Henrik Wergelands dikt «Egebladene» (1840). Grethe siterer hele verset ordrett etter hukommelsen: «Se nøye, skal du øjne / det Store i det Smaa / Sig Guddoms-

tanker højne / paa Græssets veke Straa / Dets Blegnen er et Minde / og paa det faldne Blad / Moralen vil du finde / af Somrens Jubelqvad».

– Litteraturen handler som regel om konkrete ting, og det er ofte de små tingene som gjør inntrykk, forklarer hun.

– Det kan være beskrivelsen av en blomst eller måten noen holder gaffelen på. Det er ofte slike ting vi husker. I stedet for at vi laget en serie om slike veldig store tema som globalisering, ytringsfrihet og miljøkrisen, så ville vi ha helt konkrete tema.

LITTERATURENS PÅSKEFORTELLINGER

Podcast-serien – som gikk som en adventskalender med 24 «luker» før jul – hadde derfor temaer som kroppen, hender, farger, dyr, blomster, yrker og fremkomstmiddel. Sistnevnte tema ble faktisk behandlet i hele tre luker – først en viet togreiser (der vi blant annet fikk bli med på den britiske forfatteren Jenny Diskis små og store togreiser), deretter en episode der de tok «Riksvegen vestover» sammen med Kjartan Fløgstad.

De to var heller ikke bare sammen med forfatterne gjennom bøkene deres – i flere episoder hadde de forfattere med seg i studio til samtaler knyttet opp mot dagens tema. I luke 17 inviterte de Erlend Nødtvedt til å snakke om bilen og andre fremkomstmidler – og lot seg overraske av en forfatter som både var bevandret i Moskvas t-bane-litteratur og ikke ukjent med pedalbåt i Hardangerfjorden.

– Vi visste ikke fra gang til gang hva som ville oppstå, så vi

syntes det var så gøy at vi bestemte oss for å lage flere episoder nå til påske. Vi er ennå i planleggingsfasen, men har forberedt oss ved å friske opp igjen bibelhistoriene knyttet til påsken.

Tanken er å knytte disse fortellingene sammen med hvordan de behandles i litteraturen. Hun nevner Arnulf Øverland og Inger Hagerup – som begge, til tross for at de var ateister, gjerne brukte bibelske temaer i det de skrev.

HVEM VAR LASARUS?

Et eksempel er Øverlands diktsyklus «Bibelske variationer» (fra diktsamlingen «Brød og vin», 1919), et annet det fortvilte Hagerup-diktet der hun etterlyser Guds nærvær i de tyske konsentrasjonsleirene. Dette heter «Den korsfestede sier», og ble publisert i diktsamlingen «Den syvende natt» (1947). Det siste verset lyder slik: *«Ta meg ned. Jeg var der ikke. / Redselen i barneblikket, / morens gråt gikk meg forbi. / Knus mitt kors som ikke kunne / redde dem som gikk til grunne. / Ta meg ned. Gjør verden fri.»*

Hagerup var noe mildere i tonen da hun noen år senere skrev sin «Hymne til Josef» (1958): *«Kanhende han svøpte sin kappe / litt bedre om barnet og moren. / Slik vernet han ordløs menneskets drøm, / den hellige Josef av jorden»*.

– Øverland og Hagerup forholdt seg veldig til den kristne kulturarven, selv om de ikke ville være ved den. På den tiden hadde kirken fortsatt en dominerende plass i samfunnet. I dag virker det som om alt er blitt mer likegyldig for mange, reflekterer Syéd.

– Lesende og skrivende folk har ikke lenger Bibelen som en helt selvsagt referanseramme. Det er veldig synd. For det første er det fantastisk språk og fantastiske historier – og for det andre så spiller mye av litteraturen på Bibelens fortellinger.

Her viser hun til forrige utgave av Menighetsbladet. Der hadde vi en minneartikkel om David Bowie, som slapp singelen «Lazarus» tre dager før han døde.

– For de eldre vil det med en gang ringe en bjelle når de hører navnet Lazarus, men for yngre folk gjør det ikke det. Så det er noe vi ønsker å snakke med gjestene om.

ATEISMEN ER DØD

Flere aktuelle forfattere har allerede takket ja til å bli med i påske-podcastene, blant andre Gunnar Staalesen, Sandra Lillebø og Hilde Kristin Kvalvaag. De har også invitert Frode Helmich Pedersen, som er litteraturviter på Universitetet i Bergen, og Kjersti Gautestad Norheim, som er prest i Birke-land kirke.

– Et tema vi kan snakke om er forholdet mellom religion og litteratur, et annet hvordan vi utøver religionen i våre dager, sier hun.

– Folk er blitt mer opptatt av naturen, og mange opplever det å gå i skogen som å være i en kirke. Slike sammenligninger finner du stadig vekk om du ser etter det. Det er også en god del nyreligiøse bevegelser rundt omkring. Noen er fortsatt ateister på sin hals, men personlig føler jeg at en slik overbevisning er utdatert.

Fakta

Grethe Fatima Syéd (f. 1968)

- Studerte nordisk litteratur ved Universitetet i Bergen, der hun også har vært stipendiat, tatt doktorgrad og undervist.
- Har gitt ut bøkene «Olav Duun. Kunsten, døden og kjærlighetens dikter» (Vidarforlaget, 2015), «En sommer med Nedreaas» (SolumBokvennen 2019) og romanen «Eventyr for voksne» (SolumBokvennen 2020).
- Står bak Solum Bokvennens satsing på ti nye utgaver av Olav Duuns bøker (2018–2021).
- Initiativtaker til og styreleder i Torborg Nedreaas-selskapet (torborgnedreaas.no).
- Har oversatt bøker av blant andre Roald Dahl og Gertrude Stein, samt skrevet en rekke artikler, kronikker, reisebrev og debattinnlegg.
- Jobber i dag som frilans litteraturviter, foredragsholder og «bokbader», blant annet med samtale- og foredragsserien Prosalong på Litteraturhuset i Bergen.

Kjersti Sandvik (f. 1964)

- Journalist i Fiskeribladet i mange år.
- Bokutgivelser: «Ønskebarn – en bok om ufrivillig barnløshet» (Gyldendal 2006), «Under overflaten: En skitten historie om norsk oppdrettsnæring» (Gyldendal 2016) og «Laksefeber» (Kapabel forlag 2020).
- Sammen med Grethe Fatima Syéd er hun regionkontakt for Norsk faglitterær forfatter- og oversetterforening (NFFO) i Bergen.
- Er en erfaren foredragsholder, og har ledet bokbad og debatter med en rekke kjente forfattere, politikere og andre.

Ateister tar gjerne vitenskapen til inntekt for sitt syn. Samtidig er det ikke nødvendigvis slik at det som i dag blir slått fast som «den endelige sannhet med to streker under svaret» har den samme status i morgen.

Syéd sitter i Kulturrådets vurderingsutvalg for sakprosa, og leser derfor mange fagprosa-bøker. I det siste har hun pløyet flere om arveforskning og genetikkk – og trekker frem forskning som viser at du kan arve et traume. Hun viser her til en rapport fra de amerikanske forskerne Brian G Dias og Kerry J Ressler (se [nature.com/articles/nn.3594](https://www.nature.com/articles/nn.3594)). Denne viste at traumer som ble påført laboratoriemus kunne arves gjennom minst to påfølgende generasjoner.

– Det er ikke lenge siden forskere ville sagt at «neida, du kan ikke arve en opplevelse». Nå har vi altså forskning som sier at «jo, det kan du». Da blir hele denne diskusjonen om arv eller miljø stilt på hodet.

«Det store i det små – en litterær vekkelsespodcast» er støttet av Fritt ord, Bergen kommune, Kulturrådet og Litteraturhuset i Bergen. Du finner den på Litteraturhuset i Bergens hjemmeside og Soundcloud (soundcloud.com/litthusbergen), samt via podcastens egen Facebook-side. Påskens podcaster blir lagt ut daglig fra skjærtorsdag til 2. påskedag.

Åsane DØGNÅPEN
BEGRAVELSESBYRÅ TELEFON
55 18 90 00

OMSORG VED LIVETS SLUTT

WWW.ASANELEGRAVELSE.NO
BLOMSTERBESTILLING 55 19 72 05 | HILDESBLOMSTER.NO
VI LEVERER BLOMSTER FRAKTFRITT TIL
ALLE VÅRE SEREMONIER

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

ARNA DAHLS
gravferdsbyrå

Lakslia 14 (Borgstova), 6250 Indre Arna.
tlf: **55 24 08 08** (24t). arna-gravferdsbyraa.no

Koba Christensen
BEGRAVELSESBYRÅ

131 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?
Vi har det du trenger for å dekke ditt nydelige festbord!

f Løiten Lys Bergen for mer informasjon.

*Vi holder til på
Åsane Storsenter,
bygg A, 2.etg.*

Løiten Lys
Bergen

www.loiten-lys-bergen.no

BERGEN
GRAVFERDSHJELP

HVORFOR BETALE MER FOR SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ SEREMONI, SOM INKLUDERER ALT DU TRENGER

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
LUNDAUGEVEIEN 14, 5221 NESTTUN

Det er ingen selvfølge at noen ordner bursdagsgave

Tusenvis av barn i Norge opplever at det knytter seg i magen hver dag.

Vil du hjelpe familier som sliter med alkohol- og rusproblemer?

Send **VIPPS til 13130** (valgfritt beløp)
Send **SMS "BK VENN" til 2210** (kr. 100)

VI TRENGER FRIVILLIGE.
Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser på telefon og internett, likevel er det en av tre som ikke får svar.

[Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no](http://kirkens-sos.no)

KIRKENS SOS

Å snakke med folk om livet gir mening.

 ADVOKATGRUPPEN BERGEN

- Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
- Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

Kjøkken • Bad • Garderobe

JC INTERIØR

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

LENE BIERRE DESIGN

Meninger

Hvor ble det av salmene til morgenandakten?

Jeg griper meg i å tenke av «noen» der ute ønsker å sabotere hele morgenandakten på NRK P1. Ikke annonseres den skikkelig, tidspunktet varierer med flere minutter, og enten må man lytte kontinuerlig til pludring og uønsket popmusikk – eller risikere å gå glipp av det man virkelig vil høre.

AV THRUDE DEISZ

Jeg har alltid likt å høre «Morgenandakten» på NRK. Andaktsholderne kan være høyst uventede personer, mange ganger mennesker man trodde var blottet for tilbøyeligheter i kristen retning. Ikke desto mindre er de forfriskende og interessante å lytte til - kanskje kan de til og med motvirke vår utidige tilbøyelighet til å sette hverandre i bås?

Innfallsvinkelen til dagens tekst er også ofte overraskende, men med samme fellesnevner – et «Fader Vår» og en vel-signelse på tampen – er denne lille stunden en god begynnelse på dagen.

Tiden for andaktens start varierer litt, derfor ville det være så fint med en innledende salme – som indikerte at nå er andakten i gang – og etterpå èn til, slik at vi får beholde den fine stemningen. Slik var det før.

Tidligere trodde jeg andaktsholderne selv valgte salmer som passet til det de skulle snakke om. Det gjør de definitivt ikke lenger. Sangtekstene er minimale – gjerne bare langtrukne vokaler av typen aaaaua-aooa-uhuhuhu i det uendelige – men desto mer av beat, komp og koring. Og jada, jeg vet om av-knappen, bruker den òg – noe som ofte ender med at jeg mister det meste.

Jeg ringte til NRK Hordaland, og forklarte hva det dreide seg om. En ung dame ga meg et Oslo-nummer der det angivelig skulle befinne seg en komité som tok seg av «slike ting».

Her traff jeg en ikke spesielt elskverdig ung mann. Jeg fortalte at jeg var henvist til dette nummeret av NRK Hordaland, og spurte om det var et annet nummer som var mer relevant i sakens anledning – hvorpå han sukket tungt og ytret ganske iltert at jeg kunne jo prøve Morgenandakten på P1+ klokken 7.20 (like etter endret til 05.33) – der var det kanskje noe musikk som kunne passe for «sånne eldre».

Nå begynte faktisk «denne eldre» å bli amper også, og sa at jeg fikk visst skrive et leserbrev i avisen – hvortil fyren super-arrogant presterte å snøfte: «hehe, jeg fikk visst bare gjøre det, ja».

Thrude Deisz (arkivfoto: Magne Fonn Hafskor)

Følgende morgen forsøkte jeg imidlertid P1+, og da lo jeg: Etter andakten ble det sendt en svensk «gammelpopgreie», der refrenget var noe sånt som; «*kjør langsomt, du kommer tidsnok frem*».

Kjære leser!

Bladet du nå holder i er et resultat av innsatsen fra mange frivillige fingre. Likevel er det en del kostnader med produksjonen av hvert blad.

Stor takk til alle dere som har bidratt økonomisk til bladet, dette er med på å gjøre det mulig å utgi bladet. Vi er frimodige nok til å vedlegge en giro i dette bladet i håp om mulig bidrag til fortsatt utgivelse.

Det er mulig å få skattefradrag på gaver der totalt årsbeløp overstiger kr 500.

På forhånd takk til de som finner anledning!

Vennlig hilsen Bjørn Otto Aarheim,
styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Rolf's Matbu og Selskapsservice
EIDSVÅG I ÅSANE • 30 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 901 58 960 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet Sigrun Pedersen M.N.A.

Arv/gaver

Barnerett

Familierett

– sambo/ekteskap

Samlivsbrudd

Kjøp/salg fast eiendom

– bolig/hytte

Ny adresse:

Hesthaugvegen 16, 5119 Ulset

(I Skeidar-bygget

v/Åsane Terminal, 1. etg.)

Tlf.: 55 18 86 00/Skype

advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

SAMTALE OM SORG: «Jeg setter på kaffe og tenner et lys på bordet, for det er alltid godt å ha noe å se på og en kopp å holde i når vi prater om vanskelige ting i livet» skriver soknediakon Rita Eldholm.

En samtale om det å være i sorg

Turid Severinsen og Sverre Storøy forteller her om hvordan de har opplevd sorgen etter tapet av sine ektefeller. Begge sier at det ikke er trøstende ord som har vært det viktigste, men det å ha noen å være sammen med, at noen kan ta rundt en, gi en klem.

TEKST OG FOTO: RITA ELDHOLM
SOKNEDIAKON I ÅSANE MENIGHET

Det er en tirsdag formiddag i midten av februar. Ute er det isende kaldt. Kulden lager små skyer av pusten min her jeg går mot Åsane kirke. Jeg er på vei til en samtale med Turid Severinsen og Sverre Storøy om hvordan de har opplevd sorgen etter tapet av sine ektefeller. De vet at jeg ønsker å skrive litt i menighetsbladet om dette, og siden jeg kjenner dem litt fra før har jeg våget å invitere dem til et slags samtale-intervju.

Jeg står i døren og ser de kommer hutrende mot meg i kulden, med frostskyer rundt hodet. De har levd noen år begge to, og har opplevd at livet kan røyne på og være hardt. De kommer gående med et varmt smil og litt blanke øyne.

«Hei, Turid og Sverre! Så godt å se dere. Kom inn i varmen!» inviterer jeg. Vi spriter hender, setter oss i hvert vårt hjørne i to sofaer i ungdomsavdelingen og finner frem kaffekoppene. Så slipper vi praten forsiktig løs.

KNYTTNEVEN I MAGEN

Sverre og Turid forteller varmt om sine kjære som de har mistet. De forteller om en tøff tid med langvarig sykdom,

henholdsvis Alzheimer og hjertesvikt, før døden inntraff. De formidler med tårer og stille stemmer at det er veldig vanskelig å stå ved siden av de du er så glad i, se på at de har det vondt, og oppleve at du ikke kan hjelpe dem.

Sverre var gift med Solfrid i 52 år. De fikk tre sønner og syv barnebarn. Solfrid døde 20. januar i 2018. Hun ble 74 år. Turid var gift med Erling i 45 år. De fikk en sønn og en datter, og fem barnebarn. Erling døde 14. februar i 2014. Han ble 68 år.

Sverre forteller om en lang sorgprosess som har gått gjennom flere faser. Den første fasen begynte da Solfrid fikk diagnosen Alzheimers sykdom.

– Det finnes ingen kur, og på mange måter følte det som en dødsdom da hun fikk diagnosen, forteller han.

Solfrid levde i 15 år etter at hun ble syk av Alzheimer, og flere faser av sorg kom underveis; som da de måtte få mye hjelp av hjemmesykepleien, da hun mistet evnen til å snakke, da hun fikk fast plass på sykehjem, og så da hun døde.

– Man tror at man er forberedt når døden kommer, men det er man ikke. Det kommer en reaksjon som en ikke kan forberede seg på. Jeg tror ikke andre kan forstå hvordan det er før man har opplevd det selv, sier Sverre.

Han forteller videre at han kjente denne reaksjonen helt fysisk.

– Det følte som om det satt en knyttneve her, sier han, og illustrerer ved å holde en knyttet hånd midt i magen.

– Den knyttneven satt der lenge. Nå er den heldigvis borte, men sorgen er der fortsatt.

39 AKUTTINNLEGGELSER PÅ ETT ÅR

Turid forteller at måten Erling tok sykdommen og situasjonen sin på, gjorde det lettere for henne å takle sykdomstiden. Erling hadde så mye humor. Han likte å tulle og tøyse og komme med gode kommentarer, også i de såre og vanskelige situasjonene.

Begge likte godt å reise, og Erling ville ikke at sykdommen hans skulle sette en stopper for dem i å gjøre det de var så glad i. Erling levde også med en trygg tro på Jesus. «Dør jeg, så dør jeg!» kunne han si. Han ville leve fullt ut så lenge han levde.

Fra april 2013 til februar 2014 hadde Erling 39 innleggelser på akuttmottak på sykehus. Døden kom likevel til ham ganske brått og uventet. Turid hadde vært på besøk hos ham om kvelden, og han var i såpass god form at hun kunne reise hjem for å sove. Så kom telefonsamtalen fra sykehuset samme natten; Erling var død. Turid fikk ikke være der sammen med ham da han døde, og det var tungt for henne.

– Man tror at man er forberedt når døden kommer, men det er man ikke. Det kommer en reaksjon som en ikke kan forberede seg på.

– Jeg måtte si til meg selv at vi ikke kunne vite at det ville bli slik. Han var i god form da vi dro fra han, så det var umulig for oss å vite at det ville bli slik. Vi kunne ikke rå over det.

Turid forteller videre at hun kjente på en lettelse da Erling døde. Han slapp å ha det vondt mer. Men da det hadde gått noen dager bebreidet hun seg selv for at hun kjente det slik. Tomrommet etter Erling ble veldig stort. Han var en som fylte rommet han var i.

SAMMEN I SORGEN

Når jeg spør dem om de vil fortelle noe om hva som har vært til hjelp for dem i tiden etter dødsfallet, forteller begge at barn og barnebarn har vært svært viktige for dem. De forteller også om gode venner som holder kontakten.

Sverre forteller om tidligere arbeidskollegaer som han treffer regelmessig på kafé.

– Det gjør godt, sier han med varme og kraft i stemmen.

NÅR ORD BLIR FATTIGE: Sverre Storøy og Turid Severinsen blir frustrerte når noen sier at «jeg forstår deg så godt». «Nei det gjør du slettes ikke!» tenkte Turid da det ble sagt til henne.

Begge sier at det ikke er trøstende ord som har vært det viktigste i sorgen, men det å ha noen å være sammen med, at noen kan ta rundt en, gi en klem. Det finnes ikke ord som kan dekke det en føler, og ingen føler nøyaktig det samme, derfor blir de frustrerte når noen sier at «jeg forstår deg så godt». «Nei, det gjør du slettes ikke!» tenkte Turid da det ble sagt til henne.

Turid flyttet tilbake til Åsane litt etter at Erling døde, etter å ha bodd i en annen bydel i flere år. Det var godt å komme tilbake, men samtidig kjente hun på en stor sorg over at Erling ikke fikk oppleve å flytte tilbake sammen med henne.

– Jeg hadde det ganske tungt en periode da, forteller hun.

Etter hvert skjønnte hun at det var viktig at hun gjorde noe for å få det bedre, og da bestemte hun seg for å melde seg på en sorggruppe i Åsane kirke. Det ble til god hjelp for henne, og hun anbefaler gjerne andre sørgende om å gjøre det samme.

– Og nå er du blitt en av sorggruppeliderne her i kirken, sier jeg.

– Ja, svarer hun med et smil.

– Jeg opplever det som svært meningsfullt å få være med på det!

FØRSTEHJELP FOR SØRGENDE

Jeg viser Sverre og Turid brosjyren «Førstehjelp ved sorg», som kirken har laget til hjelp for oss som står rundt sørgende. De nikker gjenkjennende til innholdet. Dette er noe de kjenner seg igjen i, med mange gode råd til de som sørger.

Vi setter koppene til vask, blåser ut lyset på bordet og tar på oss våre varme vinterjakker for å gå ut i den kalde vinterdagen. Blanke øyne ser varmt mot meg når jeg sier «takk for alt dere har delt med meg».

Åsane menighet har et prostidekkende tilbud om sorggrupper. For spørsmål eller påmelding, ta kontakt med soknediakon Rita Eldholm (E: re253@kirken.no / tlf. 55362257). Brosjyren «Førstehjelp ved sorg finner du på kirkens nettside, kirken.no. Søk på brosjyrens tittel i søkefeltet.

Forfølgelsen av kristne øker

Eksisterende forfølgelse og diskriminering har blitt forsterket og mer synlig under pandemien. Det blir stadig mer risikabelt å være en kristen i mange land. Én av åtte kristne, 309 millioner mennesker, bor i områder med svært høy grad av forfølgelse.

TEKST: ÅPNE DØRER NORGE

- Hver dag blir 13 kristne drept for sin tro. Totalt 397 kristne blir drept hver måned.
- Hver uke blir 86 kirker angrepet.
- Hver måned blir 356 kristne urettmessig arrestert eller tatt til fange.

Dette er noen av funnene i World Watch List (WWL) fra organisasjonen Open Doors (norsk avdeling: Åpne Dører Norge, opendoors.no), en tverrkirkelig misjonsorganisasjon med en omfattende verdensvid tjeneste.

De er til stede i 75 land med nødhjelp, traumehjelp, medisinsk hjelp, gjenoppbygging av hus og kirker, utdanning, mikrolån og rettshjelp. Organisasjonen har 1300 ansatte på verdensbasis (18 i Norge), et årlig budsjett på 1,4 milliarder norske kroner (40 millioner i Norge) og et stort nettverk av lokale partnere i mange land.

FORVERRET UNDER PANDEMIEN

Organisasjonen har i en årrekke innhentet tall og utarbeidet rapporter om forfølgelse av kristne. Årets rapport ble lansert 13. januar. Den er revidert eksternt av The International Institute for Religious Freedom, og er den mest omfattende rapporten innen sitt felt.

– Funnene bekrefter en fortsatt langvarig negativ utvikling. Bak hvert tall finner vi et levende menneske, en familie eller en menighet som lider, sier Morten Askeland, generalsekretær i Åpne Dører Norge.

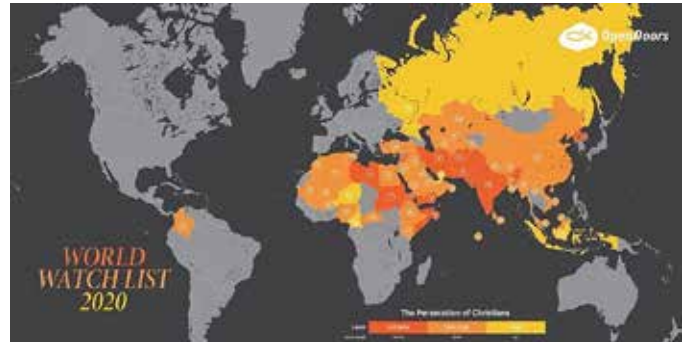
Pandemien har synliggjort og forverret forfølgelse og diskriminering av kristne. 80 prosent av kristne i India som fikk nødhjelp via Åpne Dører forteller at de har blitt ekskludert fra offentlig nødhjelp.

Dette skjer ikke bare i India, men også i Myanmar, Nepal, Vietnam, Bangladesh, Pakistan, Sentral-Asia, Malaysia, Nord-Afrika, Jemen, Nigeria og Sudan. Konvertitter er særlig utsatt, og blir nektet hjelp dersom de ikke vender tilbake til sin gamle tro.

OVERVÅKES MED NY TEKNOLOGI

Kinas kirke møter stadig nye krav om å innordne seg kommunistpartiets ideologi og kontroll. Offisielle kirker må forplikte seg til å henge opp bilder av president Xi Jinping og plakater med sosialistiske kjerneverdier.

En halv milliard overvåkningskameraer har avanserte programmer for ansiktsgjenkjenning, ofte overvåket av politi og lokale myndigheter. Myndighetenes mål er at dette skal

PANDEMIEN FORSTERKER SÅRBARHET: Landene som er omtalt i rapporten har generelt mange brudd på menneskerettigheter og begrenset trosfrihet, slik at funnene i stor grad har relevans også for andre trosminoriteter.

kunne kobles mot Kinas sosiale poengsystem (SCS), som vil bli et mektig våpen mot dissidenter.

Etter hvert skal man kunne overvåke enhver aktivitet som blir sett på som regjeringsfiendtlig eller som strider mot kommunistiske verdier. De som faller gjennom i poengsystemet vil kunne nektes lån, pensjon eller for eksempel kjøp av flybilletter. Denne teknologien eksporteres i økende grad til land hvor kristne er under press, som Myanmar, Laos, Iran, Saudi-Arabia og Venezuela.

VERST I AFRIKA

91 prosent av alle drap på kristne skjer i Afrika. I flere år har Nigeria toppet WWL med hensyn til antall drepte kristne, og slik er det fortsatt med 3530 drepte i perioden.

– Jeg ser to tydelige utviklingstrekk i regionen. Det ene er en sterk kristen vekst flere steder, også i områder med forfølgelse. Det andre er en økning av forfølgelse og mer aggressiv form for islamisme, sier Stig Magne Heitmann, seniorrådgiver i Åpne Dører.

Herlige ullklær til hele familien får du på **Janus Kultursenter**, Espeland eller på nett: www.janus.no

Guds barn eg er

TEKST: HARALD MYKLEBUST

KROSSMERKT I DÅPEN: «Måtte dåpen leie oss til Jesus, vår bror – at vi ikkje i all vår velstand gjev eller seier frå oss barneretten til Guds rike» skriv Harald Myklebust. (Illustrasjonsfoto: Kirken.no)

«Stor arv det er for mannen av godtfolk vera fødd» syng vi etter Aasmund Olavsson Vinje. Og godt er det, men kva er større å bli minna om kvar gong vi sjølve står med eit lite barn, eller er vitne til at andre ber barnet sitt fram til døypefonten i kyrkja – og blir eit Guds barn, Jesu Kristi bror og medarving?

Eg har eit utal av songar og salmar som eg elsker, der tekst, poesi og melodi kling så godt saman, og glir innom hjarterøtene. Her og no stoggar eg ved ein der både tekst (Jesper Krogedal) og melodi (Oskar Stakkeland) er skriven av ungdommar som i framslengsaldern bryt ut: «Kor stort, min Gud, at eg ditt barn får vera».

I korte og enkle ordelag tek dei evangeliet med seg inn i livet, og avsluttar i siste verset med: «Då veit eg visst, at gjennom tvil og tårar, eg ved din nåde skal til himlen nå».

Åtte av ti nordmenn er krossmerkte i dåpen, pantet på barnekåret. Måtte det leie oss til Jesus, vår bror – at vi ikkje i all vår velstand gjev eller seier frå oss barneretten til Guds rike.

Kor stort, min Gud

Kor stort, min Gud, at eg ditt barn får vera,
Og leva i din frie nådepakt!
:/: Det alt er ferdig, eg skal inkje gjera,
Men bare kvila i det du har sagt. :/:

Eg bed deg: Lei du meg igjennom verda,
Eg er så veik og er i framandt land!
:/: Det mange var som gjekk seg vill på ferda
Og slepte taket i di frelsarhand. :/:

Men visst eg veit: Du maktar fast meg halda,
Det har du lova i ditt eige ord.
:/: Du visste alt om meg før du meg kalla,
Og gav meg plass ved nådens rike bord. :/:

Lat meg få sjå på deg når synda dårar,
Lat meg som barn ditt faderauga sjå!
:/: Då veit eg visst at gjennom tvil og fårar
Eg ved din nåde skal til himlen nå. :/:

EIN SALME OM Å VERA EIT GUDS BARN: Teksten til «Kor stort min Gud» (Norsk salmebok nr. 323) vart skriven i 1946 av Jesper Krogedal (1911-1986). Sonen hans, Einar Krogedal, har gjeve ut ei eiga minnebok om songforfattaren, emissæren og treskjeraren frå Sandnes. Det er også lagt ved ein CD med andaktar og songar av Krogedal.

Det vakreste påskesymbolet

Flere ganger har jeg fått være med på å lage et påskedags-kors i kirken. Det rører meg like mye hver gang.

Vi har tatt vare på stammen fra juletreet, og nå har vi hentet den fram igjen og kuttet den ca. 2/3 opp på stammen. Så har vi knyttet delene sammen til et kors. Tidlig påskedagsmorgen er det så tid for å kle korset med påskeliljer.

Når klokka nærmer seg 11 og menigheten begynner å samles, blir de møtt av et «lysende» kors – som forteller om at «fra krybben til korset gikk veien for deg». Og når gudstjenesten begynner og vi får feste blikket på korset fylt av påskeliljer, og stemme i «Deg være ære, Herre over dødens makt», da står tiden stille.

Jan Kåre Jakobsen

Ny musikk i gudstenesta

Søndag 21. mars blir ein spesiell dag i Salhus kyrkje. Då tek me i bruk ny musikk til dei faste messeledda Kyrie, Gloria, Sanctus og Agnus Dei.

TEKST OG FOTO: MAGNAR BØRNES

No skal altså desse ledda få ny musikk, men ordlyden er omtrent den same. Desse delane av gudstenesta finn me spor av tilbake til ca. år 150 e.Kr. Det er noko stort med å syngje det same som kyrkja har gjort i nesten 2000 år.

Den nye musikken er skriven dei siste ti åra, og kan syngjast

med orgelakkompagnement eller med band. I Salhus kyrkje er vi så heldige å ha mange kompetente musikarar, slik at vi på gudstenesta kan oppleve mange ulike musikkuttrykk. Difor er det fint med musikk som er fleksibel og kan brukast med ulike instrument.

Ei kort forklaring på kvart messeledd:

- **Kyrie** er ei bøn om at Gud må vise oss nåde og forbarme seg over oss.
- **Gloria** er lovsong til den treeinige Gud, som tek utgangspunkt i det englane på Betlehemsmarkene song den første julekvelden: «Ære være Gud i det høgste, og fred på jorda blant menneske som Gud har glede i».
- **Sanctus** er songen som vart sunge til Jesus då han reid inn i Jerusalem på palmesøndag.
- **Agnus Dei** handlar om det som står i Johannesevangeliet 1.29: «Sjå der Guds Lam som ber bort synda i verda». I det gamle Israel vart det kvart år ofra eit lytelaust lam som skulle vere soning for folkets synder. Dette peikar fram mot Jesus som utan synd tok på seg vår straff. Difor kalla Johannes han for Guds Lam.

Velkomen til gudsteneste med ny musikk 21. mars kl 11.00!

Påskeenquete

Hvorfor feirer vi påske?

Det er ikke akkurat travelt foran vår lokale matbutikk på Toppe denne onsdags formiddagen. Men to tapre påskeharer, Kristi Aadland og Hanne Zimmermann-Ølberg, har stilt seg opp for å rapportere tilbake til menighetsbladet: Hvordan står det egentlig til med påskeforberedelsene til folk flest nå for tiden? Med masse deilig påsegodt til å friste med hopper vi rett på sak – og spør:

- 1) Har du/dere noen fine påsketradisjoner?
- 2) Hva er yndlingspåskesnopet ditt?
- 3) Vet du hvorfor vi feirer den kristne påsken her i Norge?

Torgeir Leivestad:

1. Ja, det må være å gjemme og å finne påskeegg.
2. Det må være noe marsipangreier. Slike påskeegg av marsipan. Kolibriegg!
3. Det var jo han Jesusen da, vet du. Han som døde og stod opp.

Kristiane Nilsen:

- 1) Påskeeggjakt for ungene er alltid kjempegøy.
- 2) Åja, det er helt klart fylte påskeegg!! Sånn firepakning!
- 3) Oi, jeg kan ikke alt på rams sånn her og nå. Men jeg lærte det jo da jeg gikk på skolen. Jesus på palmesøndag og langfredag og påskedag. Mye som skjer i kirken!

Knut Hetland:

- 1) Ja, å gå på ski. Nå forsvant snøen, men vi får reise opp etter den.
- 2) Tja, kvikk-lunsj har man jo alltid. Også sånne marispanpølser er godt.
- 3) Ja! Påske, det er nåden!

Serina Olsen:

- 1) Det er deilig å ha fri fra skolen.
- 2) Har ingen favoritter, men jeg ville valgt påskeharer i melkesjokolade. Sjokolade er godt!
- 3) Det er på grunn av Jesus. Han stod opp fra de døde!

Tove Mikkelsen:

- 1) Vi reiser alltid på hytten på Radøy og begynner sesongen der. Der er vi helst på sjøen. Og så kommer barnebarn og vi drar på båttur.
- 2) Kvikk-lunsj er en gammel god slager. Den må vi ha.
- 3) Ja, det vet jeg en del om. Den begynner i palmehelgen: «Gjør døren høy og porten vid». Og så har vi den flotte påskedagen da, vet du. Oppstandelsen!

FEM VED KIWI-BUTIKKEN: Fra venstre: Serina Olsen, Tove Mikkelsen, Kristiane Nilsen, Torgeir Leivestad og Knut Hetland.

Koronakonfirmanter

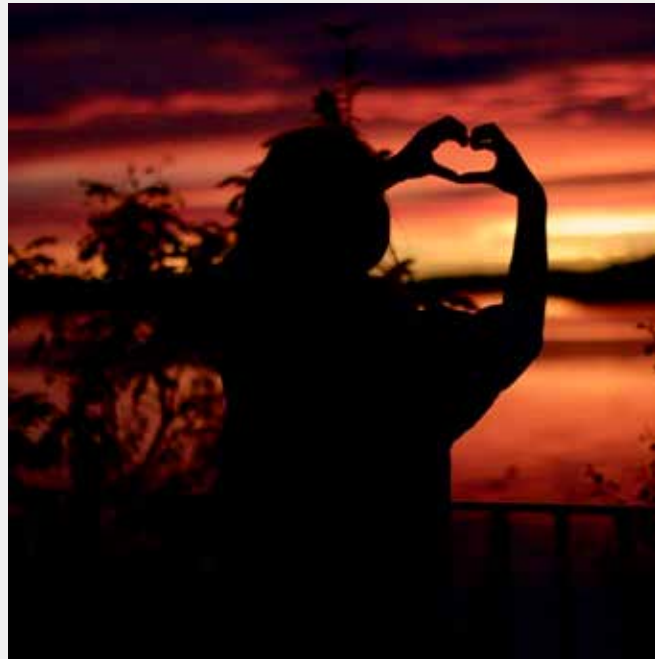
Det har vært et annerledes år for konfirmantene med få muligheter til samlingspunkter. Derfor er det alltid stor glede de gangene vi har fått treffes fysisk.

Etter nyttår har vi fått vært sammen med Maria-gruppen en gang og Peter-gruppen to ganger. Med lederne Anders Førland, Maria Førland, Lina Toppe og Malin Zachariassen, samt ungdomsarbeider Christian og kapellan Thor, har det blitt kjekke samlinger med undervisning og aktiviteter med avstand.

Vi har også hatt tid til å ha en-til-en samtaler med konfirmantene, der vi har fått blitt kjent, hørt hvordan året så langt har vært og pratet om tro.

Vi håper på flere treff denne våren og er takknemlig for de flotte konfirmantene vi har!
Det er nå bestemt at årets konfirmasjoner blir utsatt til de to første helgene i september.

Thor Haavik

Bli med i Salhus Ung+

Salhus Ung+ er et felleskap for litt større ungdom, fra videregående skole og oppover. Vi møtes en gang i måneden. Foreløpig er vi en liten gjeng på seks stykker, og har derfor stort sett klart å samles fysisk i kirken.

På samlingene stiller vi bli-kjent-spørsmål, ler, deler tanker og spiser snacks. Vi studerer et tema eller en bok i Bibelen, stiller spørsmål til hverandre og reflekterer sammen. Vi har blant annet studert profeten Jona, historien om Rut, snakket om bønn (og bedt), samt hatt et foredrag om himmelen.

Her er det ingen tabutema, heller ingen krav om tidligere bibelkunnskap. Det er også lov å bare være med uten å måtte si så mye selv. Begge prestene har vært innom slik at vi kunne stille dem våre mangfoldige spørsmål om liv og tro.

Vårens datoer og temaer er:

- Onsdag 24. mars kl.18-20: Kanonhistorie – hvordan Bibelen ble til, og kan vi stole på skriftene vi har i dag? Ved sokneprest Hanne Zimmermann-Ølberg.
- Onsdag 21. april kl. 18-20: Troen på Gud når livet ikke går etter planen, ved Thomas Gerner.
- Onsdag 26. mai kl.18-20: Hvordan ha et dypere felleskap med Jesus, ved Espen Sandvik.

Christian Nonvide

Bli giver i Salhus menighet:

Kirken i Salhus vil nå enda flere med praktisk nestekjærlighet

- I samarbeid med Matsentralen deler vi ukentlig ut matkasser
- Integreringstiltak i nærmiljøet - "Spise sammen-prosjekt"
- Formiddagstreff for seniorer

Kirken i Salhus ønsker spesielt å satse på barn og unge

- Leirtilbud for barn og unge
- Stort fokus på godt og spennende konfirmantarbeid
- Lederkurs og bibelgruppe for 16+

Vi trenger deg som fast giver for å finansiere dette viktige arbeidet!

Husk at du kan få skattefradrag for dine gaver.

Bruk **QR-koden** under eller gå inn på **Salhus menighet.no** - «Giverglede»

Velkommen til gudsteneste!

Gudstenestene blir holdne med atterhald om endring grunna styresmaktenes avgjerder. Sjekk annonsering i avisene og på vår nettside. Alle gudstenester kl. 11.00 om ikkje anna nemnd. D = Dåp, N = Nattverd. Følg med på menighetens facebookside og hjemmeside når det er søndagsskole under gudstjenestene.

21.3. – Maria bodskapsdag

Gudsteneste. Hanne Zimmermann-Ølberg.
Nattverd.

28.3.21 – Palmesøndag

Lovsanggudsteneste. Jan Kåre Jakobsen

1.4.21 – Skjærtorsdag

Kl. 18:00: Kveldsgudsteneste. N. Hanne Zimmermann-Ølberg

2.4.21 Langfredag

Pasjonsgudsteneste. Jan Kåre Jakobsen

4.4.21 – Påskedag

Høgtidsgudsteneste. Hanne Zimmermann-Ølberg

5.4.21 – 2. påskedag

Høgtidsgudsteneste. Hordvik bedehus kl. 18:00: Kveldsgudst. N. Jan Kåre Jakobsen

11.4.21 – 2. sip

Oppstandelsesgudsteneste. Thor Haavik.
Nattverd.

18.4.21 - 3. sip

Gudsteneste. Hanne Zimmermann-Ølberg.
Avskjed med prost Øystein Skauge.

25.4.21 – 4. sip

Kl. 19:00: Kveldsgudsteneste. Jan Kåre Jakobsen

2.5.21 – 5. sip

Gudsteneste. Hanne Zimmermann-Ølberg.

9.5.21 – 6. sip

Gudsteneste. Thor Haavik

13.5.21 – Kristi himmelferdsdag

Gudsteneste. D. Thor Haavik

17.5.21 – Grunnlovsdag

Gudsteneste. Jan Kåre Jakobsen

23.5.21 – Pinsedag

Høgtidsgudsteneste. D/N. Hanne Zimmermann-Ølberg

24.5.21 – 2. pinsedag

Rimmaskaret kl. 12:00: Høgtidsgudsteneste.
Jan Kåre Jakobsen

30.5.21 – Treeinigssøndag

Gudsteneste. D/N. Jan Kåre Jakobsen

6.6.21 – 2. sit

Friluft/familie-gudsteneste kl. 11:00.
N. Thor Haavik

13.6.21 – 3. sit

Lovsanggudsteneste. D/N. Jan Kåre Jakobsen

KIRKESKYSS:

Trenger du skyss til kirken?
Ta kontakt med administrerende leder Kristi Aadland for mer info, tlf: 55 36 22 40.

BESØKSTJENESTE

Har du lyst å være med i besøks-tjenesten? Er en av dine mye alene?
Ta kontakt med administrerende leder Kristi Aadland for mer info..

UTLEIE AV MENIGHETS-SENTERET

Trenger du lokale til dåpsfest, konfirmasjon, minnesamvær eller lignende, så er menighets-senteret en perfekt plass. Velutstyrt kjøkken til 70 personer, nydelig utsikt over Salhusfjorden og gode parkeringsforhold. Ta kontakt med administrerende leder Kristi Aadland, tlf: 55 36 22 40.

KONTORTID

Tirsdag, onsdag og torsdag kl. 9:00-13:00. Unntak kan forekomme.

Er du i en fase av livet
der du trenger litt ekstra hjelp?

Salhus menighet

leverer matkasser

i samarbeid med Matsentralen

hver tirsdag.

Ta kontakt med diakoniarbeider

Helen Toppe ht263@kirken.no

LIVETS GANG

Døpte

24.01.2021: William Lycke Pletten, Salhus Kirke
31.01.2021: Noah Sæle Solheim, Salhus kirke
07.02.2021: Håkon Nordvik Elvøy, Salhus kirke
07.02.2021: Emilie Møster Gjesdal, Salhus kirke
20.02.2021: Theodor Bjøringsøy Dahlkvist, Mariakirken

Døde

15.01.2021: Randi Karin Heggertveit, Åsane gamle kirke
19.01.2021: Elin Ingeleiv Hordvik, Åsane gamle kirke

29.01.2021: Willy Aksel Johannessen, Åsane gamle kirke
03.02.2021: Bjørg Kvamme, Salhus kirke
03.02.2021: Asta Nilsen, Salhus kirke
04.02.2021: Lillian Tolleshaug, Åsane gamle kirke
05.02.2021: Asbjørn Eldevik, Laksevåg Kirke
12.02.2021: Margarete Jakobsen, Salhus kirke
19.02.2021: Helge Nilsen, Salhus kirke
24.02.2021: Elisabeth Fauske, Salhus kirke
26.02.2021: Asta Johannessen, Salhus kirke
03.03.2021: Gerd Ådnekvam, Salhus kirke

